

Drugi dio od Sahiha (Vjerodostojnika) Ebu Abdullaha Muhameda, sina Ismaila sina Ibrahima sina Mugireta sina Berdizbeha, Buharije Džu'fije, bio zadovoljan Allah - uzvišen je (On) - od njega i ukoričio ga sa Svojom milošću i nastanio ga (u) sredinu Svoga raja! Amin (Uslišaj)!

SAHIH (VJERODOSTOJNIK) BUHARIJE

U IME ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA

KNJIGA DVAJU (GODIŠNJIH) PRAZNIKA

GLAVA

o dvama praznicima (godišnjim - ili GLAVA o dva godišnja praznika) i (o) ukrašavanju sebe u njemu (u prazniku).

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, rekao je: izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije, rekao je: izvijestio me Salim, sin Abdullaha, da je Abdullah, sin Umera, rekao: uzeo je Umer (jedan dugi) kaput od brokata (teške svile, što) se prodavaše u pijaci (na trgu), pa ga je uzeo pa je došao poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"O poslaniče Allaha, kupi sebi ovo (da) se ukrasiš (nagizdaš, uljepšaš) s njim za praznik i (za primanje) izaslanstva (deputacija)." Pa je rekao njemu poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Ovo je samo odijelo (odjeća onoga) ko (je takav da) nema udjela njemu (u sreći na budućem svijetu)." Pa je ostao Umer koliko je htio Allah da ostane, zatim je poslao k njemu poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, za (poklon dugi) kaput svile (tj. poslao mu je kaput od svile), pa ga je uzeo (ponio) Umer, pa ga je donio poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao: "O poslaniče Allaha, zaista si ti rekao: "Ovo je samo odijelo (odjeća onoga) ko (je takav da) nema udjela njemu (na budućem svijetu), a poslao si (sada) k meni ovaj kaput?!" Pa je rekao njemu poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Prodaćeš ga i pogodićeš (tj. podmirićeš) s njim tvoju (svoju) potrebu."

GLAVA

(igre) kopalja i štitova (na) dan praznika.

PRIČAO NAM JE Ahmed, rekao je: pričao nam je Ibnu Vehb, rekao je: izvijestio nas je Amr da je Muhamed, sin Abdurahmana, Esedija pričao njemu od Urveta, od Aiše, rekla je:

Unišao je meni (tj. Posjetio me) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a kod mene su (bile u tom času) dvije djevojke, pjevaju njih dvije pjesmu Bu'asa (tj. pjesmu o boju kod tvrđave Bu'as, koji se odigrao prije islama između plemena Evsa i Hazredža). Pa je legao (Muhamed a.s. stranom tijela, a ne leđima) na postelju i okrenuo je svoje lice (na suprotnu stranu). I unišao je Ebu Bekjr pa je odbio (odgurnuo; ili: zadržao, zaustavio) mene i rekao je: "Svirala (Ćurlika) đavola (li) je kod poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio?" Pa se okrenuo na njega poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao: "Pusti njih dvije (tj. Ostavi ih na miru)!" Pa pošto je zanemario (ispustio iz vida djevojke), namignula sam njima dvjema pa su izašle njih dvije. A bio je (to) dan praznika, (u njemu) igraju se Crnci sa štitovima i kopljima, pa ili sam pitala Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, ili je rekao (on sam od sebe): "Je li želiš (da) gledaš?" Rekla sam: "Da." Pa me je podigao (postavio) iza sebe, moj obraz je na njegovom obrazu, a on govori: "Uzmite (tj. Tako vam i treba), o

Erfidović!" Te kada sam se dosadila, rekao je: "Dosta ti je?" Rekla sam: "Da." Rekao je: "Pa odi (idi)."

GLAVA

molbe (Uzvišenom Bogu) u prazniku.

PRIČAO NAM JE Hadžadž, rekao je: pričao nam je Šubete, rekao je: izvijestio me Zubejd, rekao je: čuo sam Ša'biju (priča) od Bera'a, rekao je: čuo sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, govori pa je rekao:

"Zaista prvo što ćemo početi s njim od ovoga našega dana je da ćemo klanjati, zatim ćemo se povratiti (kućama) pa ćemo (da) koljemo (žrtve - kurbane), pa ko je učinio (tj. ko učini tako), pa već je pogodio (tj. pogodiće) naš običaj (naš postupak)."

PRIČAO NAM JE Ubejd, sin Ismaila, rekao je: pričao nam je Ebu Usamete od Hišama, od njegova oca, od Aiše - bio zadovoljan Allah od nje (s njom) - rekla je:

Unišao (Ušao) je Ebu Bekjr, a kod mene su dvije djevojke od djevojaka Pomagača, pjevaju njih dvije o (onome) što su jedni drugima govorili Pomagači (u vezi boja na) dan Bu'asa. Rekla je (Aiša): A nisu njih dvije dvije pjevačice (pozanatu, po profesiji). Pa je rekao Ebu Bekjr: "Zar su svirale đavola u kući (u sobi) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio." A to je (bilo) u dan praznika (blagdana). Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "O Ebu Bekjre, zaista za svaki narod je praznik (tj. zaista svaki narod ima svoj praznik), a ovo je naš praznik."

GLAVA

jedenja (na) dan mršenja prije izlaženja (iz kuće na molitvu).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Abdurahima, pričao nam je Seid, sin Sulejmana, rekao je: pričao nam je Hušejm, rekao je: izvijestio nas je Ubejdulah, sin Ebu Bekjra sina Enesa, od Enesa, rekao je:

Bio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) neće izjutra otići (na) dan mršenja (prije nego) dok pojede (nekoliko) hurmi (datula). A rekao je Muredže', sin Redža'a: pričao mi je Ubejdulah, rekao je: pričao mi je Enes od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: i pojede ih liho (neparan broj komada).

GLAVA

jedenja (na) dan klanja (žrtve).

PRIČAO NAM JE Museded, rekao je: pričao nam je Ismail od Ejuba, od Muhameda, od Enesa, rekao je: rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Ko je zaklao (žrtvu) prije molitve, pa neka povrati (tj. neka nanovo, ponovo zakolje drugu žrtvu jer mu ona prva ne vrijedi)." Pa je ustao (jedan) čovjek pa je rekao: "Ovo je dan (što) se želi u njemu meso." I spomenuo je (siromaštvo koje vlada kod jednog dijela) od njegovih susjeda, pa kao da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, potvrdio (to) njemu. Rekao je (onaj čovjek pokoravajući se da ponovi žrtvu i pitajući može li vrijediti za

žrtvu mlado jare): "I kod mene je mladica (tj. Ja imam mlado žensko janje ili jare), draža je k meni od dvije ovce mesa (pa vrijedi li za žrtvu)?" Pa je dozvolio (dopustio) njemu Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, pa ja neću znati (tj. ne znam) je li dostigla dozvola kome (drugome) osim njega (tj. osim onoga čovjeka) ili ne.

PRIČAO NAM JE Usman, rekao je: pričao nam je Džerir od Mensura, od Ša'bije, od Bera'a, sina 'Aziba, rekao je:

Govorio nam je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (na) dan žrtava poslije molitve pa je rekao: "Ko je klanjao našu molitvu i žrtvovao naše žrtve (ili: našu žrtvu, tj. i ko je zaklao žrtvu onako i onda kao i mi), pa već je pogodio žrtvu (pravu). A ko je žrtvovao prije molitve, pa ono je prije molitve, a nema žrtve njemu." Pa je rekao Ebu Burdete, sin Nijara, ujak (daidža) Bera'a: "O poslaniče Allaha, pa zaista ja sam žrtvovao moju (tj. svoju) ovcu prije molitve, i poznavao sam da je dan - dan jedenja i pijenja, i volio sam (želio sam) da bude moja ovca prva ovca (što) se zakolje u mojoj kući, pa sam zaklao svoju ovcu i ručao sam prije (nego) da dođem molitvi." Rekao je (Muhamed a.s.): "Tvoja ovca je ovca mesa (običnoga, a nije mesa žrtvenoga)." Rekao je (Ebu Burdete): "O poslaniče Allaha, pa zaista kod nas je (tj. pa zaista mi imamo) naša mlada kozica, draža je k meni od dvije ovce, pa je li naknađuje (ona) meni (žrtvu, tj. je li ona dosta, vrijedi li ona da bude žrtva od mene, za mene)?" Rekao je (Muhamed a.s.): "Da, a neće naknađivati (tj. neće biti dostatna, neće više vrijediti to ni) od jednoga (čovjeka, tj. ni za koga više) poslije tebe."

GLAVA

izlaženja ka klanjalištu bez govornice.

PRIČAO NAM JE Seid, sin Ebu Merjema, rekao je: pričao nam je Muhamed, sin Džafera, rekao je: izvijestio me Zejd od 'Ijada, sina Abdulaha sina Ebu Serha, od Ebu Seida Hudrije, rekao je:

Bio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) izađe (na) dan mršenja i žrtava ka klanjalištu (tj. na otvoren neograđen prostor gdje bi klanjao bajramsku - prazničnu molitvu). Pa prva stvar (što) počne s njom je molitva. Zatim od e (sa molitve, tj. okrene se) pa stane okrećući se prema ljudima, a ljudi su sjedioci (tj. sjede) na (tj. u) svojim redovima, pa ih savjetuje, i oporučuje im i zapovjeda im. Pa ako htijaše (Pa ako je htio) da odreže (tj. odvoji, pošalje u to vrijeme neku) vojsku, odreže je (tj. odvoji je, pošalje je), ili (da) zapovjedi (neku) stvar, zapovjedi je, zatim ode. Rekao je Ebu Seid: Pa neprestano su ljudi na tome (bili, tj. tako su postupali, činili) dok sam izašao sa Mervanom, a on je (tada bio) zapovjednik Medine, (izašao sam) u (danu praznika) žrtava ili mršenja, pa pošto smo došli ka klanjalištu, kadli govornica (što) ju je sagrađio Kjesir, sin Salta, pa kadli Mervan hoće da se uspne (na) nju prije (nego) da klanja. Pa sam (ga) potegao za njegovu odjeću (da najprije klanja), pa je potegao (on) mene, pa se uzdigao (uspenjao), pa je govorio prije molitve, pa sam rekao njemu: "Izmijenili ste (prvobitni postupak) tako mi Allaha." Pa je rekao: "O Ebu Seide, već je otišlo (ono) što znadeš (ti)." Pa sam rekao: "Što znadem (ja), tako mi Allaha bolje je od (onoga) što neću znati (tj. što ne znam)." Pa je rekao: "Zaista ljudi ne sjedaše (ne sjedaše, tj. neće da sjede) nama poslije molitve (da saslušaju prediku), pa sam je učinio prije molitve."

GLAVA

idenja (tj. pješačenja) i jahanja k prazniku, i molitve (praznika) prije govora (predike, propovjedi), i (molitve praznika) bez poziva (na molitvu, ezana), a ni poziva za podizanje (uspostavljanje molitve - ikameta nema u prazničnoj molitvi).

PRIČAO NAM JE Ibrahim, sin Munzira, rekao je: pričao nam je Enes od Ubejdulaha, od Nafi'a, od Abdulaha, sina Umera, da poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, klanjavaše (da je klanjao) u (prazniku) žrtava i mršenja (najprije molitvu), zatim govori poslije molitve.

PRIČAO NAM JE Ibrahim, sin Musa-a, rekao je: izvjestio nas je Hišam da je Ibnu Džurejdž izvjestio njih, rekao je: izvjestio me 'Ata' od Džabira, sina Abdulaha, rekao je: čuo sam ga (da) govori:

Zaista je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, izašao (na) dan mršenja pa je počeo sa molitvom prije govora (propovjedi). Rekao je (Ibnu Džurejdž): A izvjestio me 'Ata' da je Ibnu Abas poslao k Ibnu Zubejru u početku (vremena) što se priseglo (u njemu na vjernost poslije smrti Jezidove) njemu: Zaista ono ne pozivaše se za molitvu (na) dan (praznika) mršenja, a propovjed je samo poslije molitve. A izvjestio me je (to su riječi opet Ibnu Džurejdža) 'Ata' od Ibnu Abasa i od Džabira, sina Abdullaha, rekla su njih dva: Ne pozivaše (na molitvu na) dan (praznika) mršenja ni (na) dan (praznika) žrtava. A od Džabira, sina Abdullaha, rekao je: čuo sam ga (da) govori: Zaista je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, ustao pa je počeo sa molitvom, zatim je govorio ljudima poslije. Pa pošto je završio vjerovijesnik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, sišao je (tj. prošao je redove ljudi) pa je došao ženama, pa ih je opominjao (savjetovao), a on se (pri tome) naslanja na ruku Bilala, a Bilal je prostirač svoje odjeće (tj. razastro je svoju odjeću da) bacaju u nju žene milostinju. Rekao je: rekao sam 'Ata'u: "Je li vidiš dužnost na vođu sada da dođe ženama pa (da) ih opominje kada svrši (završi propovjed, govor ljudima)?" Rekao je: "Zaista to je svakako dužnost na njih (vođe), i nije za njih (tj. i oni nemaju razloga) da neće činiti (tj. da ne čine to; a zadnja rečenica može da se i ovako prevede: i šta je njima - imamima, vođama - da ne čine to?)."

GLAVA

propovjedi poslije (molitve) praznika.

PRIČAO NAM JE Ebu Asim, rekao je: izvjestio nas je Ibnu Džurejdž, rekao je: izvjestio me Hasen, sin Muslima, od Tavusa, od Ibnu Abasa, rekao je: Prisustvovao sam prazniku sa poslanikom Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, i (sa) Ebu Bekjrom, i Umerom i Usmanom, bio zadovoljan Allah od njih (s njima), pa svaki (od) njih (tj. svi oni) klanjavaše prije propovjedi.

PRIČAO NAM JE Ja'kub, sin Ibrahima, rekao je: pričao nam je Ebu Usamete, rekao je: pričao nam je Ubejdulah od Nafi'a, od Ibnu Umera, rekao je:

Bio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, i Ebu Bekjr i Umer, bio zadovoljan Allah od njih dvojice (s njima, svi su bili običaja da) klanjaju (molitvu) dva praznika prije propovjedi.

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Harba, rekao je: pričao nam je Šu'bete od 'Adija, sina Sabita, od Seida, sina Džubejra, od Ibnu 'Abasa da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, klanjao (na) dan mršenja dva naklona (rekjata), nije klanjao (ništa drugo) prije njih, a ni poslije njih (odnosno prije nje, tj. te molitve od dva naklona - rekjata, a ni poslije nje), zatim je došao (tj. prišao) ženama, a sa njim je Bilal, pa im je zapovjedio za milostinju pa su počele (da) bacaju (žene), baca žena svoje minduše (naušnice, ušnjake) i svoju ogrlicu (đerdan, ali ne od dragulja i skupocijenosti - jer toga nisu ni imale tada - nego od mirisnih korjenova i materija).

PRIČAO NAM JE Adem, rekao je: pričao nam je Šubete, rekao je: pričao nam je Zubejd, rekao je: čuo sam Šabiju (priča) od Bera'a, sina Aziba, rekao je: rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zaista prvo što počinjemo u ovome našem danu je da klanjamo, zatim ćemo (da) se vratimo pa (da) koljemo (žrtve), pa ko je učinio to, pa već je pogodio naš običaj (naš postupak), a ko je zaklao (životinju određenu za žrtvu) prije molitve, ono je samo meso (obično što) ga je proturio (ponudio) svojoj porodici, nije od žrtve (ni) u (jednoj) stvari (tj. ni u čemu, ni po čemu nije žrtva)." Pa je rekao (jedan) čovjek od Pomagača, rekne se njemu (ime mu je) Ebu Burdete, sin Nijara: "O Poslaniče Allaha, zaklao sam (prije molitve), a kod mene je mladica (tj. mlada kozica, a to znači: a imam mlado žensko jare), bolja je od stare (koze ili ovce)." Pa je rekao: "Učini je mjesto nje (tj. zakolji kao žrtvu to mlado mjesto onoga što si bio odredio za žrtvu, a zaklao ga prije molitve, to učini sada samo ti), a neće ispuniti, ili naknaditi (tako malodobno i mlado jare ni) od jednoga (tj. ni za jednoga čovjeka, ni jedan čovjek) poslije tebe."

GLAVA

(onoga) što se mrzi od nošenja (tj. kao što je nošenje) oružja u prazniku i svetome tlu (Mekje noseći ga iz oholosti i neoprezno).

A rekao je Hasen: Zabranilo se njima da nose oružje praznikom (na dan praznika) osim (u slučaju) da se boje (kakovoga) neprijatelja.

PRIČAO NAM JE Zekjerija, sin Jahja-a, Ebu Sukjejn, rekao je: pričao nam je Muharibija, rekao je: pričao nam je Muhamed, sin Sukata, od Seida, sina Džubejra, rekao je: bio sam sa Ibnu Umerom kada ga je pogodilo željezo (oštrica, vršak) koplja u dio tabana koji se ne dotiče tla (tj. u udubljeni dio tabana od) njegov stopala (njegove noge), pa se zalijepila (prijonula, tj. prikovala se) njegova noga (stopalo) za stremen (uzengiju; ili: za devu na kojoj je jahao). Pa sam sišao (sjahao) pa sam je (tj. pa sam ga, željezo) iščupao. A to je (bilo) u (vrijeme hodočašća na) Mini. Pa je doprlo (do ušiju to) Hadžadžu, pa je počeo (da) ga posjećuje pa je rekao Hadžadž:

"Da znamo ko te pogodio (kaznili bi ga)." Pa je rekao Ibnu Umer: "Ti si me pogodio." Rekao je: "A kako?" Rekao je: "Nosio si oružje u danu (što) se ne nosaše (nije se nosilo) u njemu (oružje), i uveo si (tj. dozvolio si, dao si da uniđe) oružje (u) sveto tlo (Mekje), a nije se oružje uvodilo (tj. unosilo u - na) sveto tlo."

PRIČAO NAM JE Ahmed, sin Jakuba, rekao je: pričao mi je Ishak, sin Seida sina Amra sina Seida sina Asa (Asija), od njegov oca, rekao je:

Unišao je Hadžadž na (razgovor, tj. u posjetu) Ibnu Umeru, a ja sam kod njega (u tom času bio), pa je rekao: "Kako je on?" Pa je rekao: "Dobro." Pa je rekao: "Ko te je pogodio?" Rekao je: "Pogodio me je (onaj) ko je zapovjedio (izdao zapovjed) za nošenje oružja u danu (što) se neće dozvoliti (tj. što nije dozvoljeno) u njemu njegovo nošenje, misli (na) Hadžadža." (To je onaj zloglasni Hadžadž.)

GLAVA

uranjenja (uranka, ranog izlaženja iz kuće) za praznik (tj. na molitvu praznika).

A rekao je Abdullah, sin Busra: Zaista završavamo u ovome času (molitvu praznika, a ovaj vođ - imam sada tek dolazi). A to je (bilo u) vremenu (molitve) slavljenja.

(U pogledu ove izjave ovoga druga Muhameda a.s. postoje prilično mnoga tumačenja koja nećemo navoditi. Pod izrazom molitva slavljenja misli se na molitvu koja nije obavezna, a koja se klanja kada Sunce odskoči za koplje i dvije dužine koplja, a ta se molitva zove još i salatud-duha.)

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Harba, rekao je: pričao nam je Šubete od Zubejda, od Ša'bije, od Bera-a, rekao je:

Govorio nam je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (na) dan klanja (žrtava) pa (je) rekao: "Zaista prvo što počinjemo (ili: što ćemo početi) s njim u ovome našem danu je da ćemo (da) klanjamo, zatim ćemo (da) se vratimo pa (da) koljemo (žrtve). Pa ko je učinio to, pa već je pogodio naš običaj (postupak). A ko je zaklao prije (nego) da klanja, pa ono je samo meso (obično što) ga je požurio (zaklati) za svoju porodicu, nije od žrtve (ni) u (jednoj) stvari." Pa je ustao moj ujak (dajidža) Ebu Burdete, sin Nijara pa je rekao: "O Poslaniče Allaha, ja sam zaklao prije (nego) da klanjam, a kod mene je mladica bolja od stare (koze ili ovce pa može li vrijediti, važiti?)" Rekao je: "Učini je mjesto nje; ili je rekao: "Zakolji je, a neće naknaditi (tj. a neće vrijediti kao naknada) mladica (ni) od (tj. ni za) jednoga (čovjeka) poslije tebe."

GLAVA

vrijednosti djela (rada, dobra posla) u danima križanja i sušenja mesa na Suncu (tj. u danima praznika žrtava - za vrijeme hadži ili kurban bajrama).

A rekao je Ibnu Abas: "I spominjite Allaha u poznatim danima..."

(Citat iz Kur'ana je iskrivljen, i prevod je prema tome iskrivljenom citatu.)

(u tome odlomku iz Kur'ana riječi: "u poznatim danima" - znače) dani deset (prvih dana mjeseca zul-hidžeta), a odbrojani dani su dani križanja i sušenja mesa na Suncu (tj. a odbrojani dani, koji su spomenuti u drugom odlomku Kur'ana, to su dani praznika žrtava kada se meso križa, siječe i suši - a to su zadnja četiri dana od deset spomenutih "poznatih dana"). A bio je Ibnu Umer i Ebu Hurejrete (bili su običaja da) izađu njih dva k trgu (tj. na trg, pijacu) u danima deset (prvih dana zul-hidžeta), veličaju njih dva (tj. i na trgu njih dva izgovaraju "Allahu ekjber".....) i veličaju ljudi za veličanjem njih dvojice (tj. povode se za njima i udruže se sa njima u veličanju). A veličao je Muhamed, sin Alije ozadi (iza) suviše (tj. dobrovoljne,

neobavezne molitve, a to znači donosio je tekjbire ne samo iza fardova nego i iza suneta u danima praznika žrtava).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Ar'areta, rekao je: pričao nam je Šubete od Sulejmana, od Muslima Betina, od Seida, sina Džubejra, od Ibnu Abasa, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, da je on rekao:

"Nije posao (rad, djelatnost ni) u (kojim) danima vrijedniji od nje (tj. od rada, od djelatnosti) u ovo deset (dana na početku zul-hidžeta mjeseca)." Rekli su: "A ni borba?" Rekao je: "A ni borba osim (jedino što je vrijednije to da) je (jedan) čovjek izašao, izlaže se opasnosti sa svojom osobom i svojim imanjem, pa se nije vratio (ni) sa (jednom) stvari (ni sa čime, tj. poginuo je on i nastradao mu je i imetak, imanje)."

GLAVA

veličanja (izgovaranja "Allahu ekjber"..... u) danima Mine i kada je jutrom išao (krećao, odlazio - a to znači: kada ide...) k Arefatu. (Mina i Arefat su mjesta u okolini Mekje koja se posjećuju za vrijeme hodočašća.)

A bio je Umer, bio zadovoljan Allah od njega, (običaja da) veliča u svojoj kupoli u Mini, pa ga čuju pripadnici (tj. posjetioci) bogomolje pa veličaju (za njim) i veličaju stanovnici trgova (pijaca povodeći se za njegovim veličanjem tako) da se trese Mina veličanjem (tj. učenjem tekjbira). A bio je Ibnu Umer (običaja da) veliča u Mini (u) te dane (tih dana) i ozadi (iza) molitava, i na svojoj postelji, i u svome šatoru, i svome mjestu sjedenja, i svome mjestu idenja (hodanja; ili: i svome sjedenju i svome hodanju u) te dane sve. A bila je Mejmuna (običaja da) veliča (na) dan klanja (žrtve). I bile su (one), žene (običaja da) veličaju ozadi (iza) Ebana, sina Usmana, i Umera, sina Abdul-Aziza, (u) noćima križanja i sušenja mesa (tj. u noćima praznika žrtava - Kurban bajrama) sa ljudima u bogomolji.

PRIČAO NAM JE Ebu Nuajm, rekao je: pričao nam je Malikj, sin Enesa, rekao: pričao mi je Muhamed, sin Ebu Bekjra, Sekafija, rekao je: pitao sam Enesa, a mi smo dva odlazača jutrom od Mine k Arefatu, (pitao sam ga) o telbiji (tj. o rečenici koja se izgovara u hodočašću):

"Kako činjaste (to) (kako ste činili to) sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio?" Rekao je: "Izgovaraše telbiju izgovarač telbije (kada god hoće), neće se zanijekati (neće se osuditi to) njemu, i veliča veličalac pa se neće zanijekati (osuditi to) njemu."

PRIČAO NAM JE Muhamed, rekao je: pričao nam je Umer, sin Hafsa, rekao je: pričao nam je moj otac od Asima, od Hafse, od Umu Atije, rekla je:

Zapovjedaše se nama da izađemo (na) dan praznika, čak (da) izvedemo djevojku iz njezine zavjese (tj. iz njezinog dijela sobe ograđenog zavjesom za nju), čak (da) izvedemo žene u mjesečnici (menstruaciji), pa (one) budu ozadi (iza) ljudi, pa veličaju za njihovim veličanjem i mole za njihovom molbom, nadaju se (tj. nadajući se one) blagoslovu toga dana i njegovoj čistoti.

GLAVA

molitve (okrenuvši se) ka koplju (kao zaklonu).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Bešara, rekao je: pričao nam je Abdul-Vehab, rekao je: pričao nam je Ubejdulah od Nafi'a, od Ibnu Umera da Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (imaše i ovakav postupak:) zabadaše se koplje pred njega (na) dan mršenja i klanja (žrtve), zatim (on) klanja.

GLAVA

nošenja štapa ili koplja ispred vođe (na) dan praznika.

PRIČAO NAM JE Ibrahim, sin Munzira, rekao je: pričao nam je Velid, rekao je: pričao nam je Ebu Amr, rekao je: izvijestio me Nafi' od Ibnu Umera, rekao je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) jutrom odlazi (rano) ka klanjalištu, i štap se ispred njega (pred njim) nosi, i postavi se u klanjalištu ispred njega (pred njim štap) pa klanja k (prema) njemu (okrenuvši se kao zaklonu).

GLAVA

izlaženja žena i žena u mjesečnici (menstruaciji) ka klanjalištu (tj. k mjestu gdje se klanja molitva praznika).

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Abdul-Vehaba, rekao je: pričao nam je Hamad od Ejuba, od Muhameda, od Umu Atije, rekla je:

Zapovjedilo (ili: Zapovijedalo) se nama da izvedemo (izvodimo i) djevojke stavljene pod zavjesu (iza zavjese). A od Ejuba, od Hafse (priča se) sa (načinom) sličnim njemu (navedenom hadisu), a povećao je (dodao je Ejub) u pričanju Hafse, rekao je (Ejub): ili je rekla: djevojke i (one što su tek) stavljene pod zavjese. A odstranjivale su se žene u mjesečnici (od) klanjališta (tj. malo dalje su stajale, bile su odmaknute od mjesta gdje se klanja).

GLAVA

izlaženja djece ka klanjalištu.

PRIČAO NAM JE Amr, sin Abasa, rekao je: pričao nam je Abdurahman, rekao je: pričao nam je Sufjan od Abdurahmana, rekao je: čuo sam Ibnu Abasa, rekao je:

Izašao sam sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, (na) dan mršenja, ili žrtava (sumnja je od pripovjedača), pa je klanjao (molitvu za taj) praznik, zatim je govorio. Zatim je otišao ženama, pa ih je savjetovao, i opominjao ih je i zapovjedio im je za milostinju (tj. da daju milostinju za neopskrbljene).

GLAVA

okretanje vođe prema ljudima u govoru (u propovjedi) praznika.

Rekao je Ebu Seid: Ustao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, okrećući se ljudima (tj. prema ljudima).

PRIČAO NAM JE Ebu Nuajm, rekao je: pričao nam je Muhamed, sin Talhata, od Zubejda, od Šabije, od Bera-a, rekao je:

Izašao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (na) dan žrtava pa je klanjao (molitvu za taj) praznik dva naklona (rekjata), zatim se okrenuo na nas (tj. prema nama) sa svojim licem i rekao je: "Zaista prva naša pobožnost u ovome našem danu je da počinjemo sa molitvom, zatim (da) se vratimo pa (da) koljemo (žrtve); Pa ko je učinio to, pa već se složio (podudario sa) našim običajem (postupkom), a ko je zaklao prije toga, pa ono je samo (jedna) stvar (od običnoga mesa što) ga je pohitio (požurio da zakolje) za svoju porodicu, nije od pobožnosti (ni) u (jednoj) stvari." Pa je ustao (jedan) čovjek pa je rekao: "O poslanice Allaha, zaista ja sam zaklao, a kod mene je mladica (mlado jare ili janje), bolje (je) od stare (ovce ili koze od dvije godine)." Rekao je: "Zakolji je, a neće ispuniti (tj. neće ona biti dostatna, neće vrijediti kao žrtva ni) od jednoga (tj. ni za jednoga čovjeka) poslije tebe."

GLAVA

znaka koji (se) je (postavio) u klanjalište (ili: za klanjalište da se ono po njemu poznaje).

PRIČAO NAM JE Museded, rekao je: pričao nam je Jahja od Sufjana, rekao je: pričao mi je Abdurahman, sin Abisa, rekao je: čuo sam Ibnu Abasa - reklo se njemu: da li si prisustvovao prazniku sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio - rekao je:

"Da. A da nije moga mjesta (u srodstvu sa njim), od malenosti (tj. zbog malenosti, zbog toga što sam bio vrlo malen) ne bi prisustvovao njemu (prazniku sa njim, sa Muhamedom a.s.). Izašao je (i išao) dok je došao znaku koji je (bio postavljen, izgrađen) kod kuće Kjesira, sina Salta, pa je klanjao, zatim je govorio (propovjedao ljudima). Zatim je došao (prišao) ženama, a sa njim je (bio, išao) Bilal, pa ih je savjetovao, i opominjao ih je i zapovjedio im je za milostinju. Pa sam vidio njih padaju sa svojim rukama (po nakitu, ili: pružaju svoje ruke prema Bilalu i) bacaju ga (tj. ono što daruju) u odjeću Bilala. Zatim je otišao on i Bilal u njegovu kuću (tj. u kuću Muhameda a.s.)."

GLAVA

savjetovanja (predikovanja) vođe ženama (na) dan praznika.

PRIČAO MI JE Ishak, sin Ibrahima sina Nasra, rekao je: pričao nam je Abdurezak, rekao je: pričao nam je Ibnu Džurejdž, rekao je: izvijestio me Ata od Džabira, sina Abdullaha, rekao je: čuo sam ga (da) govori:

Ustao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (na) dan mršenja pa je klanjao, pa je počeo sa molitvom, zatim je govorio. Pa pošto je završio (propovjed ljudima, muškarcima), sišao je (tj. prešao je redove ljudi, muškaraca) pa je došao ženama pa ih je opominjao, a on se naslanja na ruku Bilala, a Bilal je razastirač svoje odjeće (tj. razastro je, raskrilio je svoju odjeću i) bacaju u nju žene milostinju. Rekao sam Ata-u: "Dužnu milostinju dana mršenja (tj. sadakai fitr, milostinju koja je obavezna za dan mršenja, je li tu milostinju one bacaju, daju)?" Rekao je: "Ne, nego (običnu) milostinju (što) je milodare (one) tada, bacaju svoje kolutove (tj. velike srebrene, srebrne prstenove bez kamenja) i bacaju (druge vrste nakita)." Rekao sam

(veli dalje Ibnu Džurejdž): "Da li ti se čini (tj. Da li vidiš, misliš) dužnošću na vođu to (i danas da čini) i (da) ih opominje?" Rekao je: "Zaista ono je svakako dužnost (ili: pravo je) na njima (na vođama da to i danas čine), i nema za njih (smetnje da) ga neće činiti (ili: i šta je njima da ga neće činiti, tj. i šta im je da to ne čine?)." Rekao je Ibnu Džurejdž: a izvjestio me Hasen, sin Muslima, od Ibnu Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je: Prisustvovao sam mršenju (tj. prazniku mršenja - Ramazanskom bajramu) sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, i Ebu Bekjrom, i Umerom i Usmanom, bio zadovoljan Allah od njih (s njima, i svi oni) klanjaju (tj. klanjavaše, klanjali su molitvu praznika mršenja uvijek) prije propovjedi, zatim se govori (propovjeda) poslije. Izašao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, kao da ja (sad) gledam k njemu kada posađuje sa svojom rukom (tj. kako daje znak rukom ljudima da sjede još i da se ne razilaze), zatim je počeo (da) ih cijepa (tj. rastavlja, razmiče da bi mogao između njih proći) dok je (tako) došao ženama, sa njim je (išao i) Bilal pa je rekao (tj. čitao, citirao): "O Vjerovijesniče, kada su ti došle vjernice (i) prisegnu se (one) tebi..... (tj. kada ti dođu prisežući se one tebi)....", odlomak (ovaj cijeli iz Kur'ana je citirao), zatim je rekao kada je završio (dovršio do kraja) njega: "Vi (li) ste na tome?" Rekla je (jedna) žena od njih, nije mu odgovorio (niko drugi) osim nje: "Da." Neće znati (tj. Ne zna) Hasen ko je ona (tj. ko je ta žena što je rekla: "Da."). Rekao je (Muhamed a.s.): "Pa milodarite (tj. Pa darujte milostinju)." Pa je razastro (raskrilio) Bilal svoju odjeću, zatim je rekao: "Ovamo (tj. Ponesite, Dajte)! Za vas je otkupljenje moga oca i moje majke (tj. otkupljivanje oca i majke za vas bi dao, a to znači: poštujem vas više nego oca i majku)!" Pa one bacaju kolutove i prstenje u odjeću Bilala. Rekao je Abdurezak: "El-fethu" - kolutovi su veliki prstenovi (što) su bili u predislamsko doba.

(Veli se da su to veliki srebreni prstenovi, bez kamenja, i kaže se da su te prstenove, to prstenje žene nosile na nožnim prstima u doba prije islama.)

GLAVA:

Kada nije bio za nju zavijač (ili: pokrivač, ili: odijelo, tj. Kada žena nema odjeće, ili pokrivača) u prazniku.

PRIČAO NAM JE Ebu Mamer, rekao je: pričao nam je Abdul-Varis, rekao je: pričao nam je Ejub od Hafse, kćeri Ibnu Sirina, rekla je:

Sprečavasma naše djevojke da izlaze (na) dan praznika. Pa je došla (jedna) žena pa je odsjela (u) dvorac Halefovića (u Basri), pa sam joj otišla, pa je pričala da je muž njezine sestre ratovao (zajedno) sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, (u) dvanaest ratovanja (ratnih pohoda), pa je bila (i) njezina sestra sa njim u šest ratovanja. Pa je rekla (tj. pa je njezina sestra govorila, pričala o tome): Pa stajasma na (usluzi) bolesnima i liječismo ranjene. Pa je rekla (jednom prilikom sestra te žene što je išla u šest ratovanja sa svojim mužem zajedno sa Muhamedom a.s.): "O Poslaniče Allaha, (je li) na jednu (od) nas šteta (grieh), kada nije bilo za nju zavijača (ili: odjeće), da neće izaći (tj. da ne izađe na molitvu praznika)?" Pa je rekao (Muhamed a.s.): "Neka joj obuče (tj. neka joj dadne da obuče) njezina drugarica od svoga zavijača (ogrtača, ili: odjeće), pa neka prisustvuju (one) dobru i molbi vjernika." Rekla je Hafsa: Pa pošto je došla (prispjela) Umu Atija, došla sam joj pa sam je pitala: "Da li si čula o ovakvom (govoru Muhameda a.s.)?" Rekla je: "Da, sa mojim ocem (bi ga otkupila, tj. dala bi oca za njega), a malo je šta (bi ona) spomenula Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (drukčije) osim (tako da) je rekla (uvijek): "sa mojim ocem (bi ga otkupila)", rekao je (kaže Umu Atija): "Neka izađu djevojke, stavljene iza zastora (doslovno: vlasnice zastora, tj. stavljene iza zastora, zastrte). Ili je rekao (Muhamed a.s.): ".... djevojke i stavljene iza zastora." Sumnjao je Ejub. "I (neka izađu na molitvu praznika - ovo je

nastavak hadisa koji priča Umu Atija - i) žene u mjesečnici, a odstraniće se žene u mjesečnici (od) klanjališta, a neka prisustvuju dobru i molbi vjernika." Rekla je (Hafsa): Pa sam rekla njoj: "Zar (i) žene u mjesečnici?" Rekla je: "Da. Zar nije (tako da) žena u mjesečnici prisustvuje Arefatu, i prisustvuje ovakvom (mjestu) i prisustvuje ovakvom (mjestu)?"!

GLAVA

odstranjivanja žena u mjesečnici (podalje od) klanjališta.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Musena-a, rekao je: pričao nam je Ibnu Ebu Adij od Ibnu Avna, od Muhameda, rekao je: rekla je Umu Atija:

Zapovjedilo se nama da izađemo, pa (da) izvedemo žene u mjesečnici, i djevojke i zastrte (tj. i starije i mlade djevojke). Rekao je Ibnu Avn: ili djevojke stavljene iza zastora (zastrte). Pa što se tiče žena u mjesečnici, pa prisustvuju (one) skupini muslimana i njihovoj molbi, a odstranjuju se (podalje od) njihova klanjališta (one).

GLAVA

klanja (deva preko gornjega dijela prsa) i klanja (preko grla drugih životinja) u klanjalištu (na) dan klanja (žrtava).

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, rekao je: izvijestio nas je Lejs, rekao je: izvijestio me je Kjesir, sin Ferkada, od Nafi'a, od Ibnu Umera da Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, koljaše (klao je deve preko prsa), ili koljaše (klao je preko grla druge životinje za žrtvu) u klanjalištu (tj. na onome neograđenom otvorenom prostoru gdje se je klanjao bajram).

GLAVA

govora vođe i ljudi u govoru (tj. za vrijeme propovjedi) praznika, i kada se upitao vođa za (jednu) stvar, a on govori (tj. za vrijeme dok on govori).

PRIČAO NAM JE Museded, rekao je: pričao nam je Ebul-Ahves, rekao je: pričao nam je Mensur, sin Mutemira, od Šabije, od Bera-a, sina Aziba, rekao je:

Govorio nam je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (na) dan klanja poslije molitve pa je rekao: "Ko je klanjao našu molitvu i žrtvovao našu žrtvu, pa već je pogodio žrtvu (pobožnost). A ko je žrtvovao prije molitve, pa to je ovca mesa (običnoga)." Pa je ustao Ebu Burdete, sin Nijara pa je rekao: "O poslanice Allaha, tako mi Allaha zaista već sam žrtvovao (tj. zaklao sam žrtvu) prije (nego) da izađem k molitvi, a poznavao sam da je dan (ovaj) dan jedenja i pijenja, pa sam pohitio (požurio vrlo), i jeo sam i nahranio sam moju porodicu i moje susjede." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "To je ovca mesa (običnoga)." Rekao je: "Pa zaista kod mene je kozica mlade (dobi), ona je bolja od dvije ovce mesa, pa da li (ona) naknađuje od mene (tj. za mene, a to znači: može li ona vrijediti kao žrtva za mene)?" Rekao je: "Da. A neće naknađivati (ni) od jednoga (tj. ni za jednoga čovjeka, niko) poslije tebe."

PRIČAO NAM JE Hamid, sin Umera, od Hamada, sina Zejda, od Ejuba, od Muhameda da je Enes, sin Malikja rekao:

Zaista je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, klanjao (na) dan klanja, zatim je govorio, pa je zapovjedio (svakome onome) ko je zaklao (žrtvu) prije molitve da povрати njegovo (tj. svoje) klanje (tj. da nanovo, ponovo zakolje drugu žrtvu). Pa je ustao (jedan) čovjek od Pomagača pa je rekao: "O poslaniče Allaha, susjedi moji (tj. koje ja imam), ili je rekao: sa njima je oskudica (tj. glad), ili je (pak) rekao: sa njima je siromaštvo, i zaista ja sam zaklao prije molitve, a kod mene je kozica, moja (tj. ja imam jednu moju kozicu), draža je k meni od dvije ovce mesa." Pa je dozvolio (dopustio Muhamed a.s.) njemu u njoj (da mu bude naknada).

PRIČAO NAM JE Muslim, rekao je: pričao nam je Šubete od Esveda, od Džundebe, rekao je:

Klanjao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (na) dan klanja, zatim je govorio, zatim je zaklao (žrtvu) pa je rekao: "Ko je zaklao prije (nego) da klanja, pa neka zakolje drugu (žrtvu) mjesto nje (tj. mjesto one što ju je zaklao prije molitve). A ko nije zaklao, pa neka zakolje sa imenom Allaha (tj. u ime Allaha, a to znači neka prilikom klanja rekne: "U Ime Allaha!")."

GLAVA

(onoga) ko se protivio (dolaznom) putu kada se vraćao (na) dan praznika (tj. ko se drugim putem vratio sa molitve praznika, a ne onim kojim je došao na molitvu).

PRIČAO NAM JE Muhamed, rekao je: izvijestio nas je Ebu Tumejlete Jahja, sin Vadiha, od Fulejha, sina Sulejmana, od Seida, sina Harisa, od Džabira, rekao je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, kada je bio dan praznika, (bio bi) se protivio putu (kojim je došao, doslovno: bio je unakrstio put, a to znači vraćao se je drugim putem, a ne onim kojim je došao). Slijedio je njega (Ebu Tumejleta) Junus, sin Muhameda, od Fulejha, od Ebu Hurejreta. A hadis Džabira je vjerodostojniji.

GLAVA:

Kada ga je prošao praznik (tj. molitva praznika), klanjaće dva naklona (dva rekjata), a takođe (i) žene i ko je bio u kućama i selima zbog govora Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: "Ovo je naš praznik, pripadnici islama!"

A zapovjedio (je) Enes, sin Malikja njihovom slobodnjaku Ibnu Ebu Utbetu u Zaviji (mjestu u daljoj okolici Basre) pa je sakupio svoju porodicu i svoje sinove i klanjao je (Enes sa njima molitvu praznika) kao molitvu stanovnika grada i njihovo veličanje. A rekao je Ikjrimete: Stanovnici Sevada će se sastati u prazniku (da) klanjaju dva naklona (dva rekjata) kao što čini vođa (u gradu, glavnome gradu). (Sevad je kraj u Mezopotamiji koji obuhvata sela između Basre i Kjufe i sela u okolici ta dva grada, pa se od toga počelo da naziva stanovništvo iz okolnih sela svakoga grada sa izrazom: "Ehlusconi".) A rekao je Ata': Kada ga je prošao praznik (tj. molitva praznika), klanjao je (tj. klanjaće čovjek) dva naklona (dva rekjata).

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Bukjeja, rekao je: pričao nam je Lejs od Ukajla, od Ibnu Šihaba, od Urveta, od Aiše da je Ebu Bekjr unišao (ušao) njoj, a kod nje su dvije djevojke u danima Mine (a to znači u dane praznika žrtava), bubaju njih dvije i udaraju njih dvije (uz def, daire, tamburin), a Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, je pokrivač sebe (tj. a on se je pokrio) sa svojom odjećom, pa (je) odbio njih dvije Ebu Bekjr (tj. Ebu Bekjr je njih dvije spriječio da to čine). Pa je otkrio Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (odjeću) od svoga lica (tj. sa lica) i rekao je:

"Pusti (Ostavi na miru) njih dvije, o Ebu Bekjre, pa zaista ona je (tj. ova razdraganost i pjesma su zbog toga što su) dani praznika." A ti dani su (bili) dani Mine (tj. dani kada su hodočasnici bili na Mini za vrijeme praznika žrtava). I rekla je Aiša: Vidjela sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, pokriva (zaklanja) me, a ja gledam k Abesincima, a oni se igraju u bogomolji, pa ih je odbijao (odgonio Ebu Bekjr), pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio: "Pusti ih! Sigurnošću, Erfidovići!" Misli (sa tim izrazom na to da im on jamči za stanje) od sigurnosti.

(To znači da im je htio da pokaže da im on jamči za sigurnost i bezbjednost kada je rekao: "Sigurnošću, Erfidovići!" Drugim riječima: "Ne bojte se, Erfidovići!")

GLAVA

molitve prije (molitve) praznika i poslije nje.

A rekao je Ebul-Muala: čuo sam Seida (priča) od Ibnu Abasa (da) je mrzio (on? Ibnu Abas?) molitvu prije (molitve) praznika.

(O ovome se raspravljalo na razne načine.)

PRIČAO NAM JE Ebul-Velid, rekao je: pričao nam je Šubete, rekao je: pričao mi je Adij, sin Sabita, rekao je: čuo sam Seida, sina Džubeja, od Ibnu Abasa da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, izašao (na) dan mršenja pa je klanjao dva naklona (dva rekjata), nije klanjao prije nje (tj. te molitve, molitve praznika - bajrama), a ni poslije nje; i sa njim je (bio) Bilal.

U IME ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA.

GLAVA

(onoga) što je došlo o neparu.

(Pod izrazom nepar misli se na molitvu koja ima liho, neparan broj naklona, rekjata, tj. neparan broj stajanja. Molitve imaju ili dva ili četiri naklona - rekjata i stajanja, dakle paran broj naklona - rekjata i stajanja. Dvije molitve imaju neparan broj naklona - rekjata i stajanja: strogo obavezna molitva - fard poslije zalaska Sunca, koju smo nazivali sutonska molitva - akšam; i ova molitva - vitr o kojoj će biti govora u sljedećim hadisima, a koja se naziva neparna molitva, liha molitva. U ovome prevodu će se ta molitva nazivati: nepar. Molitva nepar po hanefijskom mezhebu ima tri naklona - rekjata i tri stajanja, a po ostalim mezhebima ta molitva ima jedan naklon - rekjat i jedno stajanje. Ostale stavove mezheba o ovoj molitvi nećemo iznositi. Ni u idućem tekstu se neće davati objašnjenja o raznim stavovima mezheba osim u izuzetnim slučajevima. Razni stavovi mezheba su već izostavljeni kod džum'e i bajrama jer je ovo prevod teksta Buharije, a ne prevod komentara na tekst Buharije.)

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, rekao je: izvijestio nas je Malikj od Nafi'a, od Abdullaha, sina Dinara, od Ibnu Umera da je (jedan) čovjek pitao poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, o molitvi noći pa je rekao (poslanik Allaha), pomilovao ga Allah i spasio:

"Molitva noći je po dva (tj. dva i dva, dva po dva rekjata sa jednim pozdravom, selamom), pa kada se je pobojavao jedan (od) vas jutro (tj. zore), klanjao je (tj. klanjaće) jedan naklon (jedno stajanje, jedan rekjat koji) će raspariti njemu (tj. učiniti neparnim, liho ono) što je već klanjao (u toj noći)." A od Nafi'a da Abdullah, sin Umera, pozdravljaše između (jednoga) naklona i dva naklona u neparu da zapovjedi za neku svoju potrebu.

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Meslemeta, od Malikja, od Mahremeta, sina Sulejmana, od Kjurejba da je Ibnu Abas izvijestio njega da je on prenoćio kod Mejmune, a ona je njegova tetka, pa sam legao (stavivši glavu) u širinu jastuka (uzglavlja), a legao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, i njegova porodica (tj. žena stavivši oni glave) u njegovu duljinu (tj. u duljinu jastuka). Pa je spavao (dotle) dok se upolila noć, ili blizu (blizu) nje (polovice noći). Pa se probudio, tare spavanje (san) od (tj. sa) svoga lica. Zatim je pročitao (proučio, napamet) deset odlomaka od (poglavlja iz Kur'ana koje se zove) Ali Imran. Zatim je ustao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, k (jednoj) obješenoj mješini pa se je očistio, pa je uljepšao (tj. lijepo je izveo) čišćenje. Zatim je ustao (da) klanja, pa sam učinio slično njemu. Pa sam stao do njegove strane (do njega). Pa je stavio svoju desnu ruku na moju glavu i uzeo je za moje uho (i) suče ga (sučući, usukivajući, uvrćući ga). Zatim je klanjao dva naklona (rekjata), zatim dva naklona, zatim dva naklona, zatim dva naklona, zatim dva naklona, zatim dva naklona, zatim je raspario (tj. klanjao je nepar). Zatim je legao (tj. ležao) dok je došao pozivač, pa je ustao pa je klanjao dva naklona (rekjata). Zatim je izašao pa je klanjao jutarnju molitvu (molitvu zore - sabah).

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Sulejmana, rekao je: pričao mi je Ibnu Vehb, rekao je: izvijestio me je Amr da je Abdurahman, sin Kasima pričao njemu od svoga oca, od Abdullaha, sina Umera, rekao je: rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Molitva noći je po dva (naklona, rekjata sa jednim selamom, pozdravom), pa kada si htio (tj. kada hoćeš) da odeš (sa molitve, tj. da završiš i prestaneš sa klanjanjem), pa nakloni se (jednim) naklonom (rekjatom koji) će raspariti (tj. učiniti neparnim, učiniti da se završi na liho) tebi (ono) što si klanjao." Rekao je Kasim (sin Muhameda sina Ebu Bekjra Sidika, prvoga halife): I vidjeli smo (neke) ljude otkada smo stigli (doba zrelosti i razumijevanja, tj. od rane mladosti da) klanjaju nepar (vitr namaz) sa tri (rekjata), a sve je zaista široko (obuhvatno, tj. klanjanje vitr-namaza i sa jednim i sa tri rekjata je vrijedno i važeće), nadam se da neće biti (ni) sa (jednom) stvari (nikakva) šteta (grijev, tj. na koji god način klanja neparu molitvu, nije grijeh).

(Napominje se još samo to da se pod izrazom molitva noći, noćna molitva po mišljenju mnogih, misli na nafilu - molitvu viška, neobaveznu i dobrovoljnu molitvu osim strogo obavezne večernje molitve, jacije. To treba imati u vidu i kod prošlih i kod sljedećih hadisa u kojima se bude spominjao izraz molitva noći. Sami Vitr-namaz, ili nepar po uobičajenom nazivu za tu molitvu u ovome prevodu, po hanefijama je vadžib - obavezna molitva koja je vrlo blizu strogo obavezne molitve - farda. Druge pravne škole - mezhebi kažu da je vitr-namaz običaj Muhameda a.s. i kao takav spada u dobrovoljne, neobavezne molitve.)

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, rekao je: izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije, od Urveta da je Aiša izvijestila njega da poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, klanjavaše

(klanjao je) jedanaest naklona (rekjata). Bila je to njegova molitva, misli (ona na molitvu) u noći, pa ničiči (jednu takvu dugu) ničicu (sedždu) od toga (koja je) količine što pročita (prouči) jedan (od) vas pedeset odlomaka (iz Kur'ana) prije (nego) da (Muhamed a.s.) podigne svoju glavu (iz stava te duge ničice - sedžde). I (imao je običaj da) se nakloni (sa) dva naklona (a to znači da klanja molitvu od dva naklona - rekjata) prije molitve zore (sabaha), zatim legne na svoju desnu polovinu (tijela čekajući) dok mu dođe (ili: dok mu ne dođe) pozivač za molitvu (zbog molitve zore).

GLAVA

časova nepar (neparne molitve).

Rekao je Ebu Hurejrete: "Oporučio mi je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, za nepar (da ga klanjam) prije spavanja."

PRIČAO NAM JE Ebu Numan, rekao je: pričao nam je Hamad, sin Zejda, rekao je: pričao nam je Enes, sin Sirina, rekao je: rekao sam Ibnu Umeru:

"Da li vidiš (tj. Da li misliš za molitvu od) dva naklona - rekjata prije molitve jutra (sabaha, hoću li, tj. da li da) oduljim u njima dvama čitanje (učenje)?" Pa je rekao (Ibnu Umer): "Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (bio je običaja da) klanja (molitvu) od noći po dva (naklona - rekjata), i (da) klanja nepar (vitr) sa (jednim) naklonom (rekjatom), i (da) klanja dva naklona (dva rekjata) prije molitve jutra, a kao da je poziv u njegova dva uha." Rekao je Hamad: To jest žurbom (hitnjom je klanjao, a to znači da nije oduljivao učenje).

PRIČAO NAM JE Umer, sin Hafsa, rekao je: pričao nam je moj otac, rekao je: pričao nam je Aameš, rekao je: pričao mi je Muslim od Mesruka, od Aiše, rekla je:

"Svu noć (ili: "Sve noći, tj. u svako doba noći) je klanjao nepar (vitr-namaz) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, i dopirao je njegov nepar (vitr) do zore."

GLAVA

buđenja Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, svoju porodicu (svoje porodice) za nepar (da ga klanjaju).

PRIČAO NAM JE Museded, rekao je: pričao nam je Jahja, rekao je: pričao nam je Hišam, rekao je: pričao mi je moj otac od Aiše, rekla je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) klanja, a ja sam spavačica (spavala sam), ispriječila se (doslovno: ispriječena, popriječena) na njegovoj postelji, pa kada je htio da klanja nepar (vitr), probudio (bi) me pa sam klanjala - ("evtere" - klanjati vitr, klanjati nepar) - (i ja) nepar.

GLAVA:

Neka učini (klanjač) kraj svoje molitve nepar (tj. neka mu nepar bude zadnje od sve njegove molitve što ju je po noći klanjao).

PRIČAO NAM JE Museded, rekao je: pričao nam je Jahja, sin Seida, od Ubejdulaha, rekao je: pričao mi je Nafi' od Abdullaha (sina Umera), od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Učinite krajem vaše molitve u noći nepar (neparnom molitvom - vitr namazom)."

GLAVA

nepara na jahaćoj životinji.

PRIČAO NAM JE Ismail, rekao je: pričao mi je Malikj od Ebu Bekjra, sina Umera sina Abdurahmana sina Abdullaha sina Umera sina Hataba, od Seida, sina Jesara da je on rekao:

Putovah (Idah ja, išao sam) sa Abdullahom, sinom Umera u putu Mekje (putem koji vodi u Mekju). Pa je rekao Seid: Pa pošto sam se pobjao jutro, sjahao sam pa sam klanjao nepar (vitr), zatim sam ga stigao (tj. zatim sam mu se priključio opet, nanovo). Pa je rekao Abdullah, sin Umera: "Gdje si bio?" Pa sam rekao: "Pobjao sam se jutro, pa sam sjahao (odjahao, sišao sa konja) pa sam klanjao nepar." Pa je rekao Abdullah: "Zar nije tebi u poslaniku Allaha lijep uzor?" Pa sam rekao: "Da, tako mi Allaha." Rekao je: "Pa zaista poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, klanjavaše (klanjao je) nepar (vitr) na devi (kamili, tj. na jahaćoj životinji)."

GLAVA

nepara (vitra) u putovanju.

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, rekao je: pričao nam je Džuvejrijete, sin Esme (Esma-a), od Nafi'-a, od Ibnu Umera, rekao je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) klanja u putovanju na svojoj jahalici (jahaćoj životinji) gdje se je (god) okrenula (ona) sa njim (tj. ne obazirući se na to kuda će i na koju će ga stranu ona okrenuti), namigiva namigivanjem - mimikom (tj. klanjavaše na životinji dajući znake glavom za naklon-pregib, rukju' i ničicu-sedždu - tako klanjavaše) molitvu noći osim strogo obaveznih molitava, i klanjavaše nepar na svojoj jahaćoj životinji.

GLAVA

(posebne) molbe (ili slobodno izabrane molbe u molitvi) prije naklonjanja (rukju'a) i poslije njega.

PRIČAO NAM JE Museded, rekao je: pričao nam je Hamad, sin Zejda, od Ejuba, od Muhameda, rekao je: pitao se je Enes:

"Da li je usrdno molio (Uzvišenoga Allaha) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, u jutarnjoj molitvi (sabahu)?" Rekao je: "Da." Pa se je reklo: "A da li je usrdno molio prije naklonjanja (rukju'a)?" Rekao je: "Usrdno je molio poslije naklonjanja (rukju'a) lako."

PRIČAO NAM JE Museded, rekao je: pričao nam je Abdul-Vahid, rekao je: pričao nam je Asim, rekao je: pitao sam Enesa, sina Malikja, o molbi pa je rekao:

"Već je bila molba (tj. Postojala je molba u molitvi, u klanjanju)." Rekao sam: "Prije naklonjanja (rukju'a) ili poslije njega?" Rekao je: "Prije njega." Rekao je (Asim): "Pa zaista omsica (taj-i-taj) me je izvijestio od tebe (tj. pričajući da je čuo od tebe) da si zaista ti rekao poslije naklonjanja (rukju'a)." Pa je rekao (Enes): "Slagao je. Usrdno je molio poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, poslije naklonjanja (rukju'a) samo (jedan) mjesec. Mislim ga (Muhameda a.s. da) je bio poslao narod (tj. ljude), govori im se (zovu se) čitači, okolo (oko) sedamdeset ljudi k (nekim) idolopoklonicima ljudima osim tih (drugima, a ne onima koji su pobili čitače i na koje je činio prokletstvo Muhamed a.s. u molitvi), a bio je između njih (proklinjanih idolopoklonika, a ne onih kojima su čitači bili poslani) i između poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, ugovor (pa su napravili vjerolomstvo i pobili čitače), pa je usrdno molio poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (jedan) mjesec (dana), zove na njih (tj. proklinje ih, a to znači: molio je proklinjući ih). Izvijestio nas je Ahmed, sin Junusa, rekao je: pričao nam je Zaidete od Tejmije, od Ebu Midžleza, od Enesa, rekao je: "Usrdno je molio Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, mjesec (dana), zove na (tj. proklinje) Ri'l i Zekjvan (dva idolopoklonička plemena)."

PRIČAO NAM JE Museded, rekao je: pričao nam je Ismail, rekao je: pričao nam je Halid od Ebu Kilabeta, od Enesa, rekao je:

"Bila je molba (dova) u sutonskoj molitvi (akšamu) i zori (tj. i molitvi zore - sabahu)."
U IME ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA.

GLAVE

traženja napajanja (tj. traženja kiše, a to znači molbe - dove za spuštanje kiše).

GLAVA

molbe za kišu i izlaženja Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, u molenju za kišu.

PRIČAO NAM JE Ebu Nuajm, rekao je: pričao nam je Sufjan od Abdullaha, sina Ebu Bekjra, od Abada, sina Temima, od njegovja strica, rekao je:

Izašao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (da) moli za kišu i okrenuo je (izvrnuo je unutrašnji dio na izvan od) svoga ogrtača.

GLAVA

molbe Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (protiv Kurejševića): "Učini je (sušu i nerodicu više) godina kao godine Jusufa (a.s.)."

PRIČAO NAM JE Kutejbete, rekao je: pričao nam je Mugirete, sin Abdurahmana, od Ebu Zinada, od Aaredža, od Ebu Hurejreta da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio,

bio, kada bi podigao svoju glavu od (tj. sa) zadnjega naklona-rukju'a, (bio je običaja da) govori:

"Bože moj, spasi Ajaša, sina Ebu Rebi'ata, Bože moj, spasi Selemeta, sina Hišama, Bože moj, spasi Velida, sina Velida, Bože moj, spasi one što se smatraju slabima (tj. nemoćnima i za borbu i za iselenje) od vjernika; Bože moj, pričvrsti Tvoje gaženje (tj. kaznu) na (Kurejševičke nevjernike koji su potomci plemena) Mudar, Bože moj, učini je (tu kaznu) godine (nerodne) kao godine Jusufa (a.s.)." I (još je Ebu Hurejrete pričao) da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, rekao: "Gifar (pleme), oprostio mu Allah (ili: oprostio mu je Allah), a Eslem (pleme), sklopio mir sa njim Allah (tj. spasio ga Allah; ili: a Eslem, sklopio je mir sa njim Allah, tj. spasio ga je)." Rekao je Ibnu Ebu Zinad od svoga oca: "Ovo, sve njegovo je (bilo) u jutarnjoj molitvi (tj. Ova molba, sva njegova - Muhamedova a.s. molba, a to znači prokletstvo vjerolomnih idolopokloničkih ljudi i blagosiljanje plemena Gifar i Eslem - to je sve bilo u molitvi zore - sabahu)."

PRIČAO NAM JE Usman, sin Ebu Šejbeta, rekao je: pričao nam je Džerir od Mensura, od Ebu Duha-a, od Mesruka, rekao je:

Bili smo kod Abdullaha (sina Mes'uda) pa je rekao: "Zaista Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, pošto je vidio od ljudi (plemena Kurejš) okrećanje leđa (od islama), rekao je: "Bože moj, sedam (nerodnih godina) kao sedam (godina) Jusufa (podari im kao kaznu)!" Pa ih (je) uzela (tj. zadesila, snašla gladna) godina (takva da) je uništila (iskorijenila) svaku stvar dok su (najzad) jeli kože i leš (tijelo umrlih životinja) i mrljine (tijela već usmrđenih davno umrlih životinja), i (tako da) gleda jedan (od) njih (tj. pogleda) k nebu pa vidi dim od gladi. Pa mu je došao Ebu Sufjan pa je rekao: "O Muhamede, zaista ti zapovijedaš pokornost Allahu i povezanost (tj. dobročinstvo prema) rodbini, a zaista tvoj narod je već propao, pa moli Allaha za njih." Rekao je Allah, uzvišen je (On), (veli se da je Muhamed a.s. odgovorio Ebu Sufjanu proučivši, pročitavši mu sljedeće odlomke Kur'ana): "Pa očekaj dan (u kojem) će donijeti nebo jasan dim...." do Njegovoga govora ".... povraćajući. Dan (kada) ćemo ščepati najvećim ščepavanjem...", pa ščepavanje je (bilo na) dan Bedra (tj. u borbi kod mjesta Bedr). (Rekao je Ibnu Mes'ud:) A već je prošla (grupa predskazanih događaja): dim, i ščepavanje, i lizam (koji se tumači na više načina: ubijanje, smrt, obračun itd.) i odlomak (u kojem se predskazala ostvarena pobjeda) Vizantinaca (nad Perzijancima u ona vremena).

GLAVA

pitanja ljudi vođu (da im čini) molbu (dovu) za kišu kada su bili (tj. kada budu) u suši (tj. u gladi, u oskudici).

PRIČAO NAM JE Amr, sin Alije, rekao je: pričao nam je Ebu Kutejbete, rekao je: pričao nam je Abdurahman, sin Abdullaha sina Dinara, od njegova oca, rekao je: čuo sam Ibnu Umera (da) navodi kao poslovicu (ili: citira) pjesmu Ebu Taliba (u kojoj hvali dobroga čovjeka ovako:)

"I bijel je, moli se za kišu oblak sa njegovim licem
Pomoć (tj. pomagač) siročadi, čuvanje (čuvar, branič) udovica."

(Veli se da je smisao navođenja ovoga stiha Ebu Taliba, idolopoklonika ovo: Kada su idolopoklonici posredstvom ondašnjih dobrih ljudi molili oblak za kišu, onda je pogotovu bilo smisla da muslimani molbom Božijeg poslanika traže od Uzvišenoga Bogada im dadne kišu. A veli se, što je vjerojatnije, da je taj stih Ebu Talib izrekao za samoga Muhameda a.s. premda

ga nije vjerovao kao Božijega poslanika, jer ga je branio i štitio kao svoga bratića sve do svoje smrti. I ono prvo je svakako više nagađanje, a drugo je ispravnije.)

A rekao je Umer, sin Hamzeta: pričao nam je Salim od svoga oca (Abdullaha, sina Umera r.a.):

Ponekad (ili: Često puta, Više puta) sjetim se govora pjesnika, a ja gledam k licu Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (a on) moli za kišu, pa ne siđe (sa govornice, a već kiša počne da pada tako jako) da uzburka svaki slivnik (žljeb, jarak niz brdo, niza stranu kojim trgne, ide bujica kada udari jaka kiša; a taj govor pjesnika je):

"I bijel je, moli se za kišu oblak sa njegovim licem,
Pomoć siročadi, čuvanje udovica (je on)."

A on je (tj. A taj govor pjesnika) je govor Ebu Taliba.

PRIČAO NAM JE Hasen, sin Muhameda, rekao je: pričao nam je Muhamed, sin Abdullaha, Ensarija, rekao je: pričao mi je moj otac Abdullah, sin Musena-a, od Sumameta, sina Abdullaha sina Enesa, od Enesa da je Umer, sin Hataba, bio zadovoljan Allah od njega (s njim), bio - kada su (tj. kada bi) bili bez kiše (u suši dulje vremena) - (bio) je molio za kišu sa (molbom, posredstvom molbe sa) Abasom, sinom Abdul-Mutaliba pa je govorio (Umer):

"Bože moj, zaista mi se služasmo (služi smo se, služili smo se) kao sredstvom k Tebi sa našim Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, pa nas napojiš (dadneš nam kišu), i zaista mi se (sada) služimo kao sredstvom k Tebi sa stricem (amidžom) našega Vjerovijesnika (a.s.), pa napoji nas (tj. pa daj nam kišu)." Rekao je (Enes): "Pa se napoje (tj. Pa dobiju kišu, Pa im se dadne kiša)."

GLAVA

okrećanja (izvrćanja) ogrtača u molenju (u dovi) za kišu.

PRIČAO NAM JE Ishak, rekao je: pričao nam je Vehb, rekao je: izvijestio nas je Šubete od Muhameda, sina Ebu Bekjra, od Abada, sina Temima, od Abdullaha, sina Zejda da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, molio za kišu pa je izvrnuo svoj ogrtač.

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, rekao je: pričao nam je Sufjan, rekao je: pričao nam je Abdullah, sin Ebu Bekjra da je on čuo Abada, sina Temima (da) priča njegovom ocu od njegova strica Abdullaha, sina Zejda da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, izašao ka klanjalištu pa je molio za kišu, pa se okrenuo (prema) Strani (Kjabi), i prevrnuo (izvrnuo) je svoj ogrtač i klanjao je dva naklona (dva rekjata). Rekao je Ebu Abdullah (Buharija): Bio je Ibnu Ujejneta (običaja da) govori:

On je vlasnik poziva. Ali ono (tj. ovo tvrđenje) je uobraženje (umišljenost), jer je zaista ovaj (tj. jer je zaista ovo) Abdullah, sin Zejda sina Asima, Mazinija (Mazinović, iz plemena Mazin i to) Mazin Pomagača.

(Radi se o ovome. Kada bi prednji hadis pričao Sufjan, sin Ujejneta, imao je običaj da rekne primjedbu o drugu Muhameda a.s. koji pričaše ovaj hadis Abdullahu, sinu Zejda, da je taj drug vlasnik poziva - a to znači da je to taj drug Muhameda a.s. koji je u snu vidio poziv za molitvu, ezan predloživši ga, i njegov je predlog prihvaćen i tako je nastao u ovoj formi ezan.

Buharija kaže da je to tvrđenje netačno jer je to slučaj sa Abdullahom, sinom Zejda Mazinijom ali ne ovim koji priča ovaj hadis nego sa drugim licem koje je imalo isto ime, i očevo ime i prezime. Samo mnoga veća plemena imaju svoje ogranke, manja plemena koja se zovu Mazin, Mazinovići. Ovaj drug Muhameda a.s. je od Mazinovića koji su ogranak Pomagača - starosjedilačkog stanovništva Medine, a onaj koji je usnio i predložio prvi, današnju formu ezana je od drugih Mazinovića, veli se od Mazinovića koji su ogranak plemena Temimovića.)

GLAVA

molenja (moljenja - dove) za kišu u sakupljajućoj bogomolji (tj. u velikoj bogomolji koja sakupi, u kojoj se sakupi mnogo naroda).

(Veli se da ovim hoće Buharija da pokaže da se ne mora izlaziti na otvoren prostor i u polja ako ima velika džamija u kojoj se može okupiti mnogo svijeta da moli za kišu.)

PRIČAO NAM JE Muhamed, rekao je: izvijestio nas je Ebu Damrete Enes, sin 'Ijada, rekao je: pričao nam je Šerikj, sin Abdullaha sina Ebu Nemira, da je on čuo Enesa, sina Malikja (da) spominje (jednoga) čovjeka (koji) je unišao petkom (u bogomolju) od (tj. na) vrata (koja) su bila prema (nasuprot) govornice, a poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, je stajač (stajao je), govori, pa se okrenuo prema poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, stojeći pa je rekao:

"O poslaniče Allaha, propadoše stada (stoka, živo blago) i presjekoše se (prekinuše se) putevi, pa moli Allaha (da) nam dadne kišu." Rekao je (Enes): Pa je podigao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, svoje dvije ruke pa je rekao: "Bože moj, napoji nas, Bože moj, napoji nas, Bože moj, napoji nas!" ("Napoji nas, tj. Daj nam kišu!") Rekao je Enes: I ne tako mi Allaha, ne vidimo u (tj. na) nebu (nimalo) od oblaka, i ni (komada od) oblaka i ni (jedne) stvari (tj. i ništa što je u vezi sa kišom kao vjetar i sl.), a nema između nas i između (brda) Sel'-a (nimalo) od kuće, a ni doma (koji bi nam zaklonili vidik prema brdu Sel'-u). Rekao je (Enes dalje): Pa je izašao (tj. Pa se je pojavio) iza njega (Sel'-a jedan) oblak kao štit, pa pošto je došao sredini (na sredinu, nasred) neba, raširio se je (rasprostro se je), zatim je spustio (dao) kišu. Rekao je: "Tako mi Allaha, nismo vidjeli Sunca šest (dana)." Zatim je unišao (ušao jedan) čovjek od tih (istih, tj. na ta ista) vrata u idući petak, a poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, je stajač (stajao je), govori, pa se okrenuo prema njemu stojeći pa je rekao: "O poslaniče Allaha, propadoše imanja i presjekoše se putevi, pa moli Allaha (neka) je sustegne." Rekao je: Pa je podigao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, svoje dvije ruke, zatim je rekao: "Bože moj, okolo nas, a ne na nas (daj da kiša pada)! Bože moj, na pješčare (pješčane bregove), i gore (planine), i uzvišenja (visoravni), i doline i nicališta stabljika (tj. na mjesta gdje niče ili raste trava i uspravno bilje neka pada, daj da pada kiša)!" Rekao je: Pa se je presjekla (prekinula kiša) i izašli smo (a mi) idemo u suncu (tj. i izašli smo idući po sunčevu svjetlu, a Sunce grije). Rekao je Šerikj: Pa sam pitao Enesa: "Da li je on (ovaj čovjek što je tražio da Muhamed a.s. moli da kiša prestane, da li je on onaj isti) prvi čovjek (što je tražio da Muhamed a.s. moli Allaha da dadne kišu, tj. je li isto lice bilo koje je tražilo da se moli za kišu da padne i da opet prestane)?" Rekao je (Enes): "Neću znati (tj. Ne znam je li isto lice u oba slučaja tražilo)."

GLAVA

molenja (moljenja, dove) za kišu u propovjedi petka (na džumi) bez okrećanja prema Strani (tj. ne okrećući se prema Strani - Kjabi, kibli).

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, rekao je: pričao nam je Ismail, sin Džafera, od Šerikja, od Enesa, sina Malikja da je (jedan) čovjek unišao (u) bogomolju petkom od vrata (koja) su bila prema kući izvršenja (isplate duga, tj. na vrata bogomolje koja su stajala prema kući koja je kasnije prodana da se isplati dugovanje Umera r.a., pa se ta kuća nazivaše od tada kuća izvršenja, isplate duga), a poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, je stajač (stajao je), govori, pa se je okrenuo (onaj čovjek) prema poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, stojeći, zatim je rekao:

"O poslaniče Allaha, propadoše imanja i presjekoše se putevi, pa moli Allaha (da) nam dadne kišu." Pa je podigao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, svoje dvije ruke, zatim je rekao: "Bože moj, daj nam kišu (po nekima: pomozite nam), Bože moj, daj nam kišu, Bože moj, daj nam kišu!" Rekao je Enes: "I ne tako mi Allaha, ne vidimo u nebu (nimalo) od oblaka, a ni (komada) oblaka, a nema između nas i između Sel'-a (nimalo zaklona) od kuće, a ni doma." Rekao je: Pa je izašao (pojavi se) iza njega (jedan) oblak kao štit, pa pošto je došao (našao se na) sredini neba, rasprostro (raširio) se je, zatim je spustio (dao) kišu. "Pa ne tako mi Allaha, nismo vidjeli Sunca šest (dana)." Zatim je unišao (jedan) čovjek od tih vrata u petak, a poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, je stajač, govori, pa se prema njemu okrenuo (taj čovjek) stojeći pa je rekao: "O poslaniče Allaha, propadoše imanja i odsijekoše se (prekinuše se) putevi, pa moli Allaha (neka) je (kišu) sustegne (zaustavi, zastavi) od nas." Rekao je: Pa je podigao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, svoje dvije ruke, zatim je rekao: "Bože moj, okolo nas, a ne na nas! Bože moj, na pješčare, i visoravni, i utrobe dolina i nicališta stabljika (okreni kišu)!" Rekao je: Pa se iščupala (tj. rastupila, prestala je kiša), i izašli smo, idemo (tj. idući) u Suncu. Rekao je Šerikj: Pitao sam Enesa, sina Malikja: "Da li je on (onaj isti) prvi čovjek?" Pa je rekao: "Ne znam."

GLAVA

molenja za kišu na govornici.

PRIČAO NAM JE Museded, rekao je: pričao nam je Ebu Avanete od Katadeta, od Enesa, rekao je:

Dok poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, govori petkom (na džumi) kadli je došao (tj. kadli dođe jedan) čovjek pa je rekao (pa reče): "O poslaniče Allaha, zadržala se kiša (oskudna je, zasušila je kiša, nema je), pa moli Allaha da nas napoji (da nam dadne kišu)." Pa je molio, pa nam se spustila (pala) kiša, pa nismo skoro bili da stignemo k našim stanovima (tj. pala je kiša prije nego smo došli u svoje stanove). Pa smo neprestano (bili u prilici da) se spušta (da pada) nama kiša do idućega petka. Rekao je: Pa je ustao taj (isti) čovjek ili (neki drugi) osim njega pa je rekao: "O poslaniče Allaha, moli Allaha da je otkloni (okrene na drugu stranu) od nas." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Bože moj, okolo nas, a ne (više) na nas!" Rekao je: Pa zaista već sam vidio oblak (da) se siječe (komada se, tj. rastupa se) desno i lijevo, spušta se (pada) kiša njima (stanovnicima okolnih mjesta, tj. dobivaju kišu oni), a ne dobivaju kišu stanovnici Medine (a ne spušta se kiša, a ne pada kiša stanovnicima Medine).

GLAVA

(onoga) ko se je zadovoljio sa molitvom petka u molenju za kišu.

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Meslemeta, od Malikja, od Šerikja, sina Abdullaha, od Enesa, rekao je:

Došao je (jedan) čovjek ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao: "Propadoše stada (Propade stoka, blago živo) i presjekoše se putevi." Pa je molio pa smo dobili kišu od petka do petka. Zatim je došao pa je rekao: "Porušiše se kuće, i presjekoše se putevi, i propade stoka, pa moli Allaha (neka) je sustegne." Pa je rekao: "Bože moj, na pješčare (na male brežuljke), i visoravni (male ravne brežuljke), i doline i nicališta stabljika (nek kiša pada)!" Pa se rascijepio (otkrio se je oblak, tj. rastupio se) od Medine rascjepljenjem odjeće (otkrivanjem odjeće, tj. kao kada se otkrije ili rastavi odjeća, kao kada se razbaca odjeća).

GLAVA

molbe kada su se presjekli putevi od mnogoga (padanja) kiše.

PRIČAO NAM JE Ismail, rekao je: pričao mi je Malikj od Šerikja, sina Abdullaha sina Ebu Nemira, od Enesa, sina Malikja, rekao je:

Došao je (jedan) čovjek k poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao: "O poslaniče Allaha, propade stoka i presjekoše se putevi, pa moli Allaha." Pa je molio poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa su dobili kišu od petka do petka. Pa je došao (jedan) čovjek k poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao: "O poslaniče Allaha, porušiše se kuće (ili: srušiše se kuće), i presjekoše se putevi i propade stoka." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Bože moj, na glave (tj. na vrhove) gora (planina), i pješčare, i utrobe dolina i nicališta stabljika (ili: stabala neka ode kiša)!" Pa se otkrila (kiša) od Medine otkrivanjem odjeće.

GLAVA

(onoga) što se je reklo (ovako): "Zaista Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, nije okrećao (prekrećao) svoga ogrtača u molenju za kišu petkom."

PRIČAO NAM JE Hasen, sin Bišra, rekao je: pričao nam je Mu'afa, sin Imrana, od Evzajje, od Ishaka, sina Abdullaha, od Enesa, sina Malikja, da se (jedan) čovjek potužio (tužio se, tj. žalio se) k Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, (na) propast (uništenje) imanja i (na) trud (poteškoću) porodice, pa je molio (Muhamed a.s.) Allaha, molio za kišu (tj. molio je moleći za kišu), a nije spomenuo (Enes) da je on (Muhamed a.s.) okrećao (prevrćao) svoj ogrtač, a ni (to da) se okrećao prema Strani (prema kibli - Kjabu).

GLAVA:

Kada su tražili zauzimanje (zagovor kod Allaha obraćajući se oni) k vođi radi (toga da) moli za kišu za njih, nije ih vratio (tj. neće ih vratiti, neće ih odbiti).

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, rekao je: izvijestio nas je Malikj od Šerikja, sina Abdullaha sina Ebu Nemira, od Enesa, sina Malikja, rekao je:

Došao je (jedan) čovjek k poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao: "O poslaniče Allaha, propade stoka i presjekoše se putevi, pa moli Allaha." Pa je molio

Allaha pa smo dobili kišu (doslovno: pa nam se okišalo) od petka do petka. Pa je došao (jedan) čovjek k Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao: "O poslanice Allaha, porušiše (srušiše) se kuće, i presjekoše se putevi i propade (uništi se) stoka." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Bože moj, na leđa gora (planina), i pješčara, i utrobe dolina i nicališta stabljika (neka ide kiša)!" Pa se otkrila (kiša) od Medine otkrivanjem odjeće.

GLAVA:

Kada su zatražili zauzimanje (zagovor) idolopoklonici sa muslimanima kod suše (kod dugoga beskišnoga, bezkišnoga vremena).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Kjesira, od Sufjana, rekao je: pričao nam je Mensur i Aameš od Ebu Duha-a, od Mesruka, rekao je: došao sam Ibnu Mes'udu, pa je rekao:

Zaista su Kurejševiči usporili od islama, pa je molio na njih (tj. proklinjao ih je) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio. Pa ih je uzela (tj. snašla gladna) godina, čak su propali u njoj i jeli su mrtvu (životinju) i kosti. Pa mu je došao Ebu Sufjan pa je rekao: "O Muhamede, došao si (i) zapovjedaš (tj. došao si zapovjedajući) spajanje (tj. pomaganje) rodbine, a zaista tvoj narod je propao, pa moli Allaha, uzvišen je (On)." (Iz ovih zadnjih riječi vidi se da su idolopoklonici preko Ebu Sufjana bili obećali da će primiti islam ako im padne kiša.) Pa je pročitao (proučio Muhamed a.s. slijedeće odlomke iz Kur'ana): "Pa očekaj dana (kada) će donijeti nebo jasan dim..." Zatim su se vratili (idolopoklonici Kurejša kada je kiša pala opet) k njihovom (k svome) bezvjerstvu, pa to je (tj. o tome je, na to se odnosi) govor Njega (Allaha), uzvišen je (On): "Danom (tj. Na dan kada) ćemo ščepati najvećim ščepavanjem...". Danom (tj. Na dan) Bedra (zaista mi smo osvetnici, tj. osvetićemo se). Rekao je (Buharija): A povećao je (u pričanju) Esbat od Mensura: Pa je molio poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa su se napojili kišom, pa se složila (naklopila kiša, tj. stalno je padala) na njih sedam (dana). I tužili su se ljudi (na) mnoštvo kiše. Rekao je: "Bože moj, okolo nas, a ne na nas!" Pa je sišao (sletio, tj. rastupio se) oblak od njegove glave pa su se napojili (oni), ljudi okolo njih (okolo, oko njihovoga grada).

(Veli se da se ovo o molbi za prestanak kiše ne odnosi na idolopoklonike Kurejša iz Mekje, već na slučaj koji se desio kasnije u Medini.)

GLAVA

molbe kada se umnožila kiša (kada je mnogo padala kiša): "Okolo (Oko) nas, a ne na nas!"

(U svim proteklim, prethodnim hadisima ispušten je zarez u izrazu: "Okolo nas, a ne na nas!" Treba u svim slučajevima da se stavi zarez iza prvoga dijela izraza: "Okolo nas,!")

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Ebu Bekjra, rekao je: pričao nam je Mutemir od Ubejdulaha, od Sabita, od Enesa, rekao je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (jedanput, ili: više puta u takvoj prilici da (govori petkom, pa su ustali ljudi, pa su zavicali pa su rekli: "O poslanice Allaha,

zadržala se kiša, i pocrveniše vrlo stabla (stabljike) i propadoše životinje, pa moli Allaha (da nas napoji." Pa je rekao: "Bože moj, napoji nas." Dvaput (je to rekao). Tako mi zakletve Allaha ne vidimo u (ili na) nebu (nijednog komada) oblaka od oblaka, pa je postao (jedan) oblak i spustio je kišu. I sišao je sa govornice pa je klanjao. Pa pošto je otišao (sa molitve kući), neprestano kiši (oblak, oblak spušta, daje kišu) do petka koji ga slijedi (tj. od toga petka do idućega petka). Pa pošto je ustao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori, zavikali su (zavrištali su, zadrečali su) k njemu: "Srušiše se kuće i presjekoše se putevi, pa moli Allaha (neka) je zadrži (zatvori, zastavi) od nas." Pa se osmjehnuo Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, zatim je rekao: "Bože moj, okolo nas, a ne na nas!" Pa je skinula Medina (pokrovac od oblačine, tj. razvedrila se Medina). Pa je počeo (oblak da) kiši (da spušta kišu, da daje kišu) okolo nje (Medine), a ne kiši u Medini (nijedne) kapi (kaplje). Pa sam pogledao k Medini, a ona je zaista svakako u kao (nekome) vijencu (tj. kao u vijencu, kao kruna sjaja i vedrine okružena oblacima).

GLAVA

molbe u molenju za kišu stojeći.

A rekao je nama Ebu Nuajm od Zuhejra, od Ebu Ishaka: Izašao je Abdullah, sin Jezida, Ensarija (godine 64. po Hidžri u Kjufi, a bio je postavljen za zapovjednika Kjufe od strane Abdullaha, sina Zubejra r.a.), i izašao je sa njim Bera', sin Aziba, i Zejd, sin Erkama, bio zadovoljan Allah od njih (s njima), pa je molio za kišu. Pa je ustao s njima na svoje dvije noge na (tlu) bez govornice, pa je tražio (tj. molio) za oprost, zatim je klanjao dva naklona (dva rekjata), čini glasno čitanje (tj. čitajući, učeći glasno, naglas u molitvi), i nije pozivao i nije podizao (na molitvu, tj. i nije učio niti je naredio da se uči ezan ni ikamet). Rekao je Ebu Ishak: A vidio je Abdullah, sin Jezida, (vidio je, tj. bio je drug) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, rekao je: pričao nam je Šuajb od Zuhrije, rekao je: pričao mi je Abad, sin Temima, da je njegov stric (amidža Abdullah, sin Zejda, Mazinija) - a bio je (on) od drugova Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio - izvijestio njega da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, izašao sa ljudima (da) moli za kišu za njih (tj. njima), pa je ustao pa je molio Allaha stojeći, zatim se upravio (okrenuo) prema Strani (kibli - Kjabi) i okrenuo je (prekrenuo, preokrenuo je) svoj ogrtač. Pa su se napojili (pa su bili napojeni, tj. pa im se spustila kiša).

GLAVA

glasnoga izgovaranja čitanja (tj. glasnoga čitanja, učenja Kur'ana u molitvi) u molenju za kišu.

PRIČAO NAM JE Ebu Nuajm, rekao je: pričao nam je Ibnu Ebu Zi'b od Zuhrije, od Abada, sina Temima, od njegova strica (amidže), rekao je:

Izašao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (da) moli za kišu, pa se je upravio k Strani (kibli da) moli (tj. moleći), i okrenuo je svoj ogrtač, zatim je klanjao dva naklona (dva rekjata), glasno je u njima dvama istupao sa čitanjem (tj. čitao je, učio je naglas u njima dvama, u oba rekjata).

GLAVA:

Kako je okrenuo Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, svoja leđa k ljudima?

PRIČAO NAM JE Adem, rekao je: pričao nam je Ibnu Ebu Zi'b od Zuhrije, od Abada, sina Temima, od njegova strica, rekao je:

Vidio sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (na) dan (kada) je izašao (da) moli za kišu. Rekao je: Pa je okrenuo k ljudima svoja leđa i okrenuo se prema Strani (kibli da) moli (tj. moleći, čineći dovu). Zatim je okrenuo svoj ogrtač, zatim je klanjao nama dva naklona (rekjata), glasno je istupao u njima dvama (u oba rekjata) sa čitanjem (učenjem).

GLAVA

molitve molenja za kišu je dva naklona (dva rekjata).

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, rekao je: pričao nam je Sufjan od Abdullaha, sina Ebu Bekjra, od Abada, sina Temima, od njegova strica da (je) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, molio za kišu, pa je klanjao dva naklona (rekjata) i okrenuo je (preokrenuo je) svoj ogrtač.

(Veli se da je okrenuo desnu stranu na lijevu, a lijevu na desnu, sluteći na dobro da se i stanje preokrene od suše na kišu, pa bi onda to bio simbol želje za promjenu teškoga stanja na bolje.)

GLAVA

molenja za kišu u klanjalištu.

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Muhameda, rekao je: pričao nam je Sufjan od Abdullaha, sina Ebu Bekjra, čuo je Abada, sina Temima, od njegova strica, rekao je:

Izašao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, ka klanjalištu (da) moli za kišu (tj. moleći za kišu), i okrenuo se prema Strani (Kjabi - kibli) pa je klanjao dva naklona (dva rekjata), i okrenuo je (prekrenuo, preokrenuo je) svoj ogrtač. Rekao je Sufjan: pa izvijestio me je Mes'udija od Ebu Bekjra, rekao je: Učinio je desnu (stranu ogrtača) na lijevu.

GLAVA

okrećanja prema Strani (kibli - Kjabi) u molenju (molbi - dovi) za kišu.

PRIČAO NAM JE Muhamed, rekao je: izvijestio nas je Abdul-Vehab, rekao je: pričao nam je Jahja, sin Seida, rekao je: izvijestio me je Ebu Bekjr, sin Muhameda, da je Abad, sin Temima, izvijestio njega da je Abdullah, sin Zejda, Ensarija izvijestio njega da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, izašao ka klanjalištu (da) klanja (tj. klanjajući), i da je on, pošto je molio, ili je htio da moli, okrenuo se prema Strani (kibli), i okrenuo je svoj ogrtač.

Rekao je Ebu Abdullah (Buharija): Ovaj sin Zejda je Mazinija, a prvi je Kjufija (Kjufanac i) on je sin Jezida.

(Ovo Buharija daje upozorenje i objašnjenje u odnosu na dva druga Muhameda a.s. koji imaju sličnosti u imenu i prezimenu. Radi se o Abdullahu Ensariji, sinu Zejda koji je pričao hadis ove glave, i o Abdullahu Ensariji, sinu Jezida koji je pričao hadis koji je spomenut u četvrtoj GLAVI prije ove GLAVE.)

GLAVA

podizanja ljudi njihove (tj. svoje) ruke (tj. podizanje svojih ruku ljudi) sa vođom u molenju za kišu.

Rekao je Ejub, sin Sulejmana: pričao mi je Ebu Bekjr, sin Ebu Uvejsa, od Sulejmana, sina Bilala, rekao je Jahja, sin Seida: čuo sam Enesa, sina Malikja, rekao je:

Došao je (jedan) čovjek, Beduin, od stanovnika pustinje (tj. od nomada) k poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, petkom pa je rekao: "O poslaniče Allaha, propade stoka, propadoše ukućani (porodica), propadoše ljudi!" Pa je podigao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, svoje dvije ruke (da) moli (tj. moleći), i podigli su ljudi svoje ruke sa njim (da) mole (tj. moleći i oni). Rekao je: Pa nismo izašli iz bogomolje (a) čak smo se okišili (tj. dobili smo kišu, spustila se, pala nam je kiša). Pa smo neprestano (bili u takvom stanju da) nam se spušta kiša (da nam se kiši) dok je bila (tj. dok je došla) druga džum'a (tj. dok je došao drugi petak). Pa je došao (onaj) čovjek k vjerovijesniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao: "O poslaniče Allaha, dosadio se je (ili: zakasnio je, ili: zadržao se je) putnik i sprečio se je put." A rekao je Uvejsija: pričao mi je Muhamed, sin Džafera, od Jahja-a, sina Seida, i Šerikja, njih dva su čula Enesa, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, digao je svoje dvije ruke čak (da) sam vidio bjelinu njegova dva pazuha.

(Misli na dizanje ruku prilikom dove - molbe.)

GLAVA

podizanja vođe svojih ruku u molenju za kišu.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Bešara, rekao je: pričao nam je Jahja i Ibnu Ebu Adij od Seida, od Katadeta, od Enesa, sina Malikja, rekao je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) ne podiže svoje dvije ruke (ni) u (jednoj) stvari od svoje molbe osim u molenju za kišu; i zaista on podigne (ruke u molenju za kišu tako visoko) da se vidi bjelina njegova dva pazuha.

GLAVA

(onoga) što se govori kada je spustilo (nebo, ili oblaci) kišu.

A rekao je Ibnu Abas: "... kao ljevalac (tj. oblak koji lijeva, izlijeva)..." je kiša (tj. riječ iz Kur'ana "sajjib" ljevalac je kiša, pod tim izrazom misli se kiša). A rekao je (drugi) osim njega (tj. osim Ibnu Abasa): Ljevao je, pogodio je (tj. dao je izliti na pravo mjesto), lijeva (te su riječi u vezi sa izrazom "sajjib" koji znači oblak koji lijeva kišu, iz kojega lijeva, lije kiša).

(Veli se da se ovdje raspravlja o korijenu i značenju riječi "sajjib" jer će ta riječ biti spomenuta u tekstu narednoga hadisa.)

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Mukatila, Ebul-Hasen Mervezija, rekao je: izvijestio nas je Abdullah, rekao je: izvijestio nas je Ubejdulah od Nafi'a, od Kasima, sina Muhameda, od Aiše da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, bio (običaja), kada je vidio kišu, (da) rekne (bio bi rekao, rekao bi):

"Bože moj, korisnu kišu (koristan ljevalac, koristan kišni oblak podari nam)!" Slijedio je njega (Abdullaha) Kasim, sin Jahja-a, od Ubejdulaha. A predali su ga (ovaj hadis) Evzaija i Ukajl od Nafi'a.

GLAVA

(onoga) ko se je kišio u kiši (tj. ko se je izlagao kiši, ko je tražio da na njega pada kiša za vrijeme padanja kiše tako) da je silazila (padala) na njegovu bradu.

PRIČAO NAM JE Muhamed, rekao je: izvijestio nas je Abdullah, rekao je: izvijestio nas je Evzaija, rekao je: pričao nam je Ishak, sin Abdullaha sina Ebu Talhata, Ensarija, rekao je: pričao mi je Enes, sin Malikja, bio zadovoljan Allah od njega (s njim), rekao je:

Pogodila je ljude (gladna, tj. sušna) godina na vremenu (tj. u vrijeme) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Pa dok poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, govori na govornici petkom, ustao je (tj. ustade jedan) Beduin pa je rekao:

"O poslaniče Allaha, propade imanje i ogladniše ukućani (izgladni porodica), pa moli Allaha za nas da nas napoji (da nam dadne, da kišu)." Rekao je: Pa je podignuo poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, svoje dvije ruke, a nema u (tj. na) nebu (nijedan komad) oblaka. Rekao je: Pa se je uzburkao (uzdigao, podigao, tj. pojavio) oblak primjerima planina (tj. kao planine). Zatim nije sišao sa svoje govornice (a) čak sam vidio kišu silazi (spušta se) na njegovu bradu. Rekao je: Pa smo dobivali (tj. imali) kišu taj naš dan (toga našeg dana), i u sutra(šnjem danu), i poslije sutra (tj. prekosutra) i (onoga dana) koji slijedi njega (i izaprekosutra) do drugoga petka. Pa je ustao taj (isti) Beduin, ili čovjek (neki drugi) osim njega pa je rekao: "O poslaniče Allaha, sruši se zgrada i potopi se imanje, pa moli Allaha za nas!" Pa je podigao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, svoje dvije ruke i rekao je: "Bože moj, okolo nas, a ne na nas!" Rekao je: Pa nije počeo (da) pokazuje sa svojom rukom k (nekom) kraju (k nekoj strani) od neba (a da je bilo drukčije) osim (tako da) se raspuklo (nebo, tj. razvedrilo se je), čak je postala Medina u (okruženju) kao jami (rupi). Čak je tekla dolina, dolina (potoka) Kanata mjesec (dana). Rekao je: Pa nije došao (ni) jedan (čovjek) od (nekoga) kraja (od neke strane, a da je bilo drukčije) osim (tako da) je pričao za mnogu kišu (za veliku kišu).

GLAVA:

Kada je puhao vjetar.

PRIČAO NAM JE Seid, sin Ebu Merjema, rekao je: izvijestio nas je Muhamed, sin Džafera, rekao je: izvijestio me Humejd da je on čuo Enesa (da) govori:

Bio je žestok vjetar kada je puhao (tj. Kada bi bio puhao žestok vjetar), poznavalo se (tj. poznavalo bi se) to u licu (na licu) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio. (To jest: osjetilo se to, osjetila se promjena na njemu.)

GLAVA

govora Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: "Pomogao sam se sa istočnjakom (vjetrom, ili: sa proljećnim vjetrom, tj. data mi je pomoć u tome vjetru)."

PRIČAO NAM JE Muslim, rekao je: pričao nam je Šubete od Hakjema, od Mudžahida, od Ibnu Abasa da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Pomogao sam se sa istočnjakom (vjetrom), a uništio se je (narod) 'Ad sa zapadnjakom (vjetrom)."

GLAVA

(onoga) što se reklo o potresima (u vezi potresa zemlje) i znakovima (Božije moći).

(Veli se da je spomen o ovome stavljen ovdje usljed toga što često puta, više puta prilikom potresa zemlje pada i kiša. Kako se govori o kiši onda je ubačen i spomen o zemljotresima.)

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, rekao je: izvijestio nas je Šuajb; rekao je: izvijestio nas je Ebu Zinad od Abdurahmana Aaredža, od Ebu Hurejreta, rekao je: rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Neće nastati (neće se pojaviti) čas (smaka svijeta, ili: čas sudnjega dana prije nego) da se uzme (nestane, prestane da postoji) nauka, i umnože se potresi (zemlje), i približi se (tj. skrati se) vrijeme, i pojave se neredi i umnoži se zbrka, a ono je (a to je) ubijanje, ubijanje, (i prije nego) da se umnoži u vama (među vama) imanje, pa će se izliti (poplaviti će bogatstvo, imućstvo)."

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Musena-a, rekao je: pričao nam je Husein, sin Hasena, rekao je: pričao nam je Ibnu Avn od Nafi'a, od Ibnu Umera, rekao je:

"Bože moj, blagoslovi nam u našoj Siriji i u našem Jemenu." Rekao je: rekli su: "I u našem Nedždu!" Rekao je: rekao je: "Bože moj, blagoslovi nama u našoj Siriji i u našem Jemenu." Rekao je: rekli su: "I u našem Nedždu!" Rekao je: rekao je: "Tamo su zemljotresi i neredi, i u njemu će se roditi (pojaviti) rog (ili: pokolenje, naraštaj) đavola."

GLAVA

govora Allaha, uzvišen je (On): "I činite vašu opskrbu (hranu) da zaista vi ne vjerujete (smatrate lažnim da ima neko ko vam tu hranu daje, a osnov je mnoge hrane kiša koja padne na zemlju)."

Rekao je Ibnu Abas: Vašu zahvalnost (za opskrbu i hranu koju Tvorac stvara kišom, vašu zahvalnost iskazujete bezvjerstvom).

PRIČAO NAM JE Ismail, rekao je: pričao mi je Malikj od Saliha, sina Kjejsana, od Ubejdulaha, sina Abdullaha sina Utbeta sina Mesuda, od Zejda, sina Halida, Džuheniye da je on rekao:

Klanjao je nama poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, molitvu jutro (sabaha) u (na) Hudejbiji na tragu neba (tj. iza kiše koja) je bila (padala u jednom dijelu) od (te) noći. Pa pošto je otišao (od molitve, sa molitve) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio,

okrenuo se na ljude pa je rekao: "Da li znate šta je to rekao vaš Gospod (Gospodar)?" Rekli su: "Allah i Njegov poslanik su znajući." Rekao je: "Osvanuo je od mojih robova vjernik u Mene i nevjernik. Pa što se tiče (onoga) ko je rekao: okišili smo se (tj. pala nam je kiša) sa dobrotom Allaha i Njegovom milošću, pa taj je vjernik u Mene, nevjernik u zvijezdu (a ne vjeruje u zvijezde). A što se tiče (onoga) ko je rekao: okišili smo se sa zvijezdom (ili: sa izlaženjem ili zalaženjem zvijezde) ovako i ovako, pa taj je nevjernik u Mene, vjernik (je) u zvijezdu."

GLAVA:

Ne zna (niko) kada će doći kiša osim Allah.

A rekao je Ebu Hurejrete od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: "Pet (događaja su takvi da) ne zna njih (niko) osim Allah."

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Jusufa, rekao je: pričao nam je Sufjan od Abdullaha, sina Dinara, od Ibnu Umera, rekao je: rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Ključ tajne (tj. Ključ skrivenoga, nepoznatoga) su pet (događaja koji su takvi da) neće znati njih (niko) osim Allaha: ne zna (ni) jedan (čovjek) šta će biti u sutrašnjem danu), i neće znati (tj. ne zna ni) jedan šta će biti u maternicama (rodiljkama), i ne zna (nijedna) osoba šta će to steći sutra, i ne zna (nijedna) osoba u kojoj će zemlji umrijeti i ne zna (ni) jedan (čovjek) kada će doći kiša."